

ת"פ 3628/01/18 - מדינת ישראל נגד אחמד חסאסנה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 3628-01-18 מדינת ישראל נ' חסאסנה

בפני
בעניין: כבוד השופט ארנון איתן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אחמד חסאסנה

הנאשם

גזר דין

כתב האישום ומהלך הדיון:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טעון בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירה של החזקת סכין, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, התשל"ז 1977. סוכם בין הצדדים כי הטעון לעונש יהיה חופשי, אולם בטרם תישמע פרשת העונש יוגש תסקיר מבחן בעניינו של הנאשם שיתייחס בין היתר גם לשאלת ההרשעה. המאשימה ציינה כי תעתור לעונש מאסר ומאסר על תנאי.

2. על פי הנטען ביום 15.11.17 בשעה 10:54 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם אל מחסום קלנדיה כשהוא רכוב על אופנוע ל.ז 5161013. באותן הנסיבות החזיק הנאשם באגרופן בארגז האופנוע מחוץ לתחום ביתו או חצריו ולא היה בידו להוכיח כי החזיקה למטרה כשרה.

תסקיר שרות המבחן:

3. בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר מבחן, אביא מתוכנו בתמצית. הנאשם כבן 22 נשוי, ולומד סיעוד שנה א' באוניברסיטת ביר זית. בתסקיר פירוט אודות הרקע המשפחתי בו צמח הנאשם. באשר לעבירה צוין כי הוא נטל אחריות לביצועה והביע חרטה על המעשה. הנאשם ציין בפני שרות המבחן כי החזיק בסכין לצורך הגנה עצמית, זאת כיוון שנשא באותה תקופה על גופו סכום כסף גדול שיועד לחתונתו. הנאשם ציין כי הוא לא ידע שהחזקה בסכין אסורה, ואף שלל כוונת שימוש בו. להתרשמות שרות המבחן המדובר בבחור צעיר המצוי בתהליך גיבוש זהות עצמית שזו לו מעורבות ראשונה בפלילים. להתרשמותם הנאשם פועל מתוך עולם ערכים נורמטיבי, וביצוע העבירה אינה מאפיינת את התנהלותו. הנאשם מתפקד באופן תקין, והוא בעל יכולות וכישורים המסייעים לו בתפקוד.

באשר להרשעה ממליץ שירות המבחן על ביטולה זאת על רקע התרשמותם החיובית ממנו, מאמציו לקידום מצבו וקבלת תעודה בתחום הסיעוד אשר תאפשר לו לעבוד בתחום זה. להערכתם הרשעה תפגע בתהליך זה.

בנסיבות אלו המלצתם הינה להטלת צו של"צ בהיקף 200 שעות אשר יהווה עונש חינוכי למען אוכלוסייה נזקקת, ובכך יש כדי להקטין הסיכון להישנות עבירות באמצעות תרומה לחברה ופיצוי על הנזק והפגיעה שהסב.

תמצית טיעוני הצדדים:

4. המאשימה הפנתה לעובדות כתב האישום והאופן בו הוחזקה הסכין. צוין, כי על אף המלצה חיובית מטעם שירות המבחן לרבות בעניין ההרשעה, הרי שאין מקום לקבלה. בעניין זה נטען, כי הכלל הינו הרשעה וחריגים שמורים למקרים בהם סוג העבירה מאפשר הימנעות מהרשעה, זאת בנוסף לנזק קונקרטי מוכח שיש בו לפגוע בשיקום נאשם. על פיה, שיקולים אלו אינם מתקיימים בענייננו, ואף המסמך שהוגש מטעם ההגנה בעניין זה אינו מספק. על רקע זאת עתרה המאשימה להטיל על הנאשם עונש מאסר לתקופה קצרה שיכול וירוצה על דרך עבודות השירות, מאסר על תנאי וקנס.

5. ההגנה הציגה מסמך רשמי מהמוסד הלימודי בו לומד הנאשם, על פיו הינו סטודנט בתחום המקצועות הרפואיים במגמת סיעוד. צוין, כי אישור זה מוכר גם על ידי מרכזים רפואיים בישראל, וישנה דרישה מצדם להעדר רישום פלילי מצד אלו המגישים מועמדותם לעבודה במרכזים אלו. בעניין זה הפנתה ההגנה גם לתוכנו החיובי של התסקיר. על פיה יש בנתונים אלו כדי לעמוד בדרישת הפסיקה באשר לסוגיית ההימנעות מהרשעה. ההגנה הפנתה לפסיקה תומכת וביקשה לאמץ את המלצות התסקיר.

דין: סוגיית אי ההרשעה:

6. הכלל במשפט הפלילי קובע כי נאשם שהוכחה אשמתו ונקבע כי ביצע עבירה, יורשע בדין ויישא בעונשו. הימנעות מהרשעה, הינה חריג לכלל זה, והשימוש בו נעשה במשורה בהתאם לכללים שנקבעו שהתוו בפסיקת בית המשפט העליון. נפסק, כי ניתן להגיע בגזר דין לתוצאה של אי הרשעה "רק בנסיבות יוצאות דופן, בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה בדין לחומרתה של העבירה" (ר"ע 432/85 גדעון רומנו נגד מדינת ישראל (מיום 21.8.85)). בפסק הדין המנחה בעניין זה: ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב (337(3)), נקבעו שני תנאים מצטברים, המאפשרים להימנע מהרשעה ביחס לנאשם שנקבע לגביו כי ביצע עבירה. "ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים...".

7. כפי שיפורט להלן, מקרה זה אינו נמנה על החריגים המצדיקים את ביטול ההרשעה, זאת ממספר טעמים: ראשית, סוג העבירה ונסיבות האירוע. החזקת סכין הינה עבירה המסכנת את שלום הציבור,

ומכאן ראה המחוקק צורך להגדירה כעבירה מסוג "פשע". בשל השכיחות המצערת בה נעשה בה שימוש, קראו בתי המשפט להחמיר בענישה כנגד נושאי סכנים. (ראו לדוגמה: 7924/05 אבו דעוף נגד מדינת ישראל (11.1.07), רע"פ 529/10 אריאל שאלתיאל נגד מדינת ישראל (1.2.10)). שנית, נסיבות החזקתה כמפורט באישום מבססים חומרה יתרה. הסכין נמצאה בחיפוש באופנוע עת הנאשם מגיע למחסום ועובר בידוק בטחוני. בעניין זה אוסיף, כי אף ההסבר שניתן על ידו בשרות המבחן מבסס חומרה נוספת, שכן ההצטיידות בסכין נועדה לשם הגנה עצמית על רקע החזקתו בסכום כסף גדול. מצב דברים זה, בניגוד לנטען על ידו, מבסס פוטנציאל שימוש מצדו ככל שהיה בכך צורך.

הטעם השלישי נעוץ בתנאי שנקבע בפסיקה, לפיו יש להוכיח פגיעה ממשית וקונקרטית בשיקומו של נאשם, ואין די בהפניה לנזק עתידי אפשרי.

(ראו: רע"פ 9118/12 אלכסנדר פריגין נגד מדינת ישראל (1.1.13), ע"פ 8528/12 אלירן ציפורה נגד מדינת ישראל (13.3.13)). אציין כי בפניי לא עמדה תשתית מספקת לביסוס הטענה בדבר פגיעה ממשית, ואין די במסמך שהוצג כדי למלא חסר זה (נ/1). המדובר באישור לימודים, ואין בו כדי להצביע על נזק קונקרטי. יוסף, כי אף מהוראת הסעיף אליה הפנתה ההגנה, לא עולה כי המדובר בנזק ממשי, שכן קיים לגורם המוסמך המחליט בעניין זה שיקול דעת, ואין בעצם ההרשעה לבדה כדי להוות מחסום לאלו המעוניינים לעסוק בתחום הסיעוד.

8.. בנסיבות אותן ציינתי לעיל, לא אוכל כאמור לקבוע כי זהו אחד מאותם מקרים מיוחדים הראויים להימנות בין היוצאים מן הכלל אשר בהם תימנע ההרשעה.

מתחם העונש ההולם:

9. במקרה דנן הערכים שנפגעו הינם ערכים הנוגעים בשלום הציבור וביטחונו, ובהתאם קיימת בפסיקה מגמת החמרה ביחס לעבירה זו. בענייננו, העובדה שהנאשם החזיק בסכין, זאת על רקע העובדה כי נשא על גופו סכום כסף גדול והחשש כי ישדד, הפכו את החזקתה, ברמה הפוטנציאלית, לחמורה יותר.

(ראו: רע"פ 4200/12 אחמד אבו זניד נגד מדינת ישראל (מיום 27.6.12), רע"פ 1949/15 תקרורי נ' מ"י (מיום 2.4.2015), רע"פ 3676/15 מחאג'נה נ' מ"י (מיום 8.6.2015), רע"פ 1490/12 יוסף אבו גוש נגד מדינת ישראל (מיום 15.7.12), רע"פ 4079/10 אימן ג'בשה נגד מדינת ישראל (מיום 23.8.10), מנגד ראו גם: רע"פ 3446/10 עבד אלחלים נ' מ"י (מיום 6.4.2011)).

10. לאחר ששקלתי את נסיבות ביצוע העבירה האינטרס המוגן וכן הפסיקה הנוהגת אני קובע כי במקרה זה ועל רקע נסיבות ביצוע העבירה מתחם הענישה הינו החל ממאסר צופה פני עתיד ועד מאסר קצר שיכול וירוצה על דרך עבודות השירות.

גזירת העונש המתאים לנאשם:

עמוד 3

11. בגזירת העונש המתאים לנאשם יש להתייחס בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא' לחוק העונשין). הנאשם כבן 21 נשוי. הנאשם הודה בבית המשפט בעבירה שיוחסה לו. הבאתי בחשבון גם את חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה וכן את התרשמותו החיובית של שרות המבחן, תפקודו, כישוריו בפן הלימודי ושאיפותיו להשקיע את עתידו באפיקים חיוביים, כמו גם היותו בעל תפיסות מכבדות חוק.

12. באיזון בין השיקולים השונים, אני סבור כי ישנו מקום לגזור במקרה זה עונש אשר מצוי בתחתית הענישה.

אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי למשך שלושה חודשים אותו לא ירצה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום את העבירה בה הורשע.

ב. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 3500 ₪ זאת למשך 3 שנים להימנע מהעבירה אותה ביצע. לא יחתום בתוך 14 יום על ההתחייבות יאסר לתקופה של 10 ימים.

ג. הסכין תושמד.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ה אלול תשע"ט, 25 ספטמבר 2019, בנוכחות הצדדים.